

jistné povinnosti, a přisedlíci a jich náhradníky ze zaměstnanců volí ze sebe, obě podle řádu, který vydá ministerstvo železnic v dohodě s ministerstvem sociální péče.

Do té doby, než budou moci býti přisedlíci a jich náhradníky takto určeni a zvoleni, jmenuje přisedlíci a jich náhradníky z podnikatelů ministr železnic, přisedlíci a jich náhradníky ze zaměstnanců ministr sociální péče z osob navržených odborovými organizacemi zaměstnanců.

§ 9.

Nařízení z 10. dubna 1889, z. ř. č. 47, obsahující podrobnější ustanovení o rozhodčím soudě úrazových pojišťoven dělnických platí obdobně též pro „Rozhodčí soud pro úrazové zaopatření železničních zřízenců“.

Náklady spojené se zřízením a správou tohoto rozhodčího soudu nesou společně správy zúčastněných podniků železničních.

Neshodnou-li se o rozvržení úhrady těchto nákladů mezi sebe, rozhodne o tom ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

§ 10.

Pro žaloby z úrazů, uvedených v § 3. a 4., jest od 1. června 1919 příslušný jedině rozhodčí soud v území republiky Československé, tedy pro území úrazové pojišťovny rozhodčí soudy v Praze a v Brně, pro zaměstnance, podle § 4. zákona úrazového zproštění úrazové povinnosti, rozhodčí soud zřízený podle § 7. tohoto nařízení; žaloby musí směřovati již proti novému nositeli pojištění neb zaopatření a to i tehdy, když výměr, proti kterému žaloba směřuje, vydala Odborová úrazová pojišťovna rakouských železnic ve Vídni.

§ 11.

Úřadem, který je podle § 8. zákona úrazového povolán, aby stanovil hodnotu naturálních požitků železničních zřízenců, je ministerstvo železnic.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministerstvo sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.

Prášek v. r.

Dr. Soukup v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Winter v. r.

Staněk v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Hruban v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. května 1919, čís. 356, jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků.

(Vyhlášeno v částce LXXV. sb. z. a n. dne 1. července 1919.)

Podle zmocnění obsaženého v článku XVIII až XX. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Zákon z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků, pokud již nenabyl účinnosti nařízením z 19. května 1919, č. 272 Sb. z. a n., nabývají dnem 1. července 1919 v celém rozsahu.

§ 2.

Veškeré podniky horní, podrobené dozoru horních úřadů, jakož i náležející k nim závody, vrtací podniky na vyhrazené nerosty, podniky na těžbu horního vosku a asfaltu, jejichž dělníci a závodoví úředníci byli až dosud podle zákona z 30. prosince 1917, č. 523 ř. z., pojištěni pro případ úrazu u hornické úrazové pojišťovny ve Vídni, budtež přihlášeny podnikateli způsobem předepsaným v § 18 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, u úrazové pojišťovny v Praze nebo v Brně, příslušné podle místa provozovny.

Přihlášku tuto podati jest dvojmo do 14 dnů od vyhlášení tohoto nařízení přímo u úrazové pojišťovny, a to na tiskopise touto vydaném.

V oddílu přihlášky, určeném pro zvláštní poznámky, jest uvést, kterým rozhodnutím úrazové pojišťovny hornické ve Vídni a do jaké nebezpečnostní třídy a do jaké procentní sazby ten který podnik byl zařaděn.

§ 3.

Úrazové pojišťovny dělnické oznamtež ihned politickému úřadu II. stolice naturální požitky, jejich hodnotu v tom kterém okrese si přejí míti podle § 8 zákona úrazového ustanovenou.

K příkazu politického úřadu II. stolice ustanoví politický úřad I. stolice hodnotu naturálních požitků pro rok 1919, slyše důvěrníky podnikatelů a zaměstnanců, jejichž výrobního odvětví se požitky týkají. Takto stanovenou hodnotu naturálních požitků vyhlásí politický úřad II. stolice soubornou vyhláškou.

Vyhlášená hodnota naturálních požitků je 1. červencem 1919 počítaje směrodatnou pro výpočet platu nebo mzdy zaměstnancovy podle § 6—8 zákona úrazového, jakož i pro výpočet pojistného podle § 16 téhož zákona.

Pro dobu přechodnou vypočítává se roční výdělek zraněného podle § 6—8 zákona úrazového tak, že pro část roku do 30. června 1919 činí nejvyšší mez ročního výdělku 3600 K a pro část roku po 1. červenci 1919 činí nejvyšší mez ročního výdělku 6000 K. Na roční výdělek, který do 30. června 1919 přesahoval 3600 K, nebo po 1. červenci 1919 6000 K, neběře se zřetele.

§ 4.

Oznámení úrazu učiněno budiž na tiskopise vydaném k tomu účelu úrazovou pojišťovnou dělnickou.

§ 5.

Nařízení, vydaná podle § 32, odst. 2., 3. a 5., zákona úrazového (odevzdání zraněného na účet jeho důchodu do léčebného ústavu, pozorování v léčebném ústavě, zadržení důchodu), musí úrazová pojišťovna dělnická doručiti zraněnému doporučeným dopisem k vlastním rukám.

§ 6.

Nároky, ohledně nichž jednorozční promlčecí lhůta podle původního znění § 34 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, uplynula již dne 30. června 1919, je považovati za promlčené. O nárocích, u nichž promlčecí lhůta jednorozční podle původního znění § 34 uvedeného zákona

je dosud v běhu, platí ustanovení § 34 zákona úrazového ve znění zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n.

Lhůty stanovené v odstavci 1. § 34 zákona úrazového ve znění zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vztahují se i na zaměstnance, kteří byli podle § 4 zákona úrazového pojištění povinnosti u úrazových pojišťoven dělnických zproštěni, a platí o nich obdobně ustanovení prvního odstavce tohoto paragrafu.

§ 7.

Práva a povinnosti úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, pokud jde o úrazy, které se staly v době mezi 1. lednem a 30. červnem 1919, přecházejí dnem 1. července 1919 na nové nositele pojištění. Těmi jsou úrazové pojišťovny dělnické v Praze a v Brně, příslušné podle místa provozovny podniku, ve kterém se úraz stal.

Zejména přechází na územní úrazovou pojišťovnu dělnickou i právo vypočísti a vybírat pojištění podle ustanovení § 3 zákona z 30. prosince 1917, č. 523 ř. z. ve spojení s §§ 16, 21 až 27 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, a to již za první pololetí roku 1919.

Na podnikatele, kteří se stanou podle zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., a tohoto nařízení členy úrazových pojišťoven dělnických, vztahují se předpisy zákona z 8. února 1909, č. 29 ř. z. Povinnost vyslovená v § 1, odstavci 5. tohoto zákona vztahuje se i na bratrské pokladny.

Den, kterým přejdou na úrazové pojišťovny dělnické v Praze a v Brně práva a povinnosti úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, také co do úrazů, které se staly v době od 1. ledna 1915 do 31. prosince 1918, určen bude zvláštním nařízením.

§ 8.

Ustanovení článku IV. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým změnou v odstavci 6., § 6 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, stanovena byla nejvyšší mez pracovního výdělku dělníka nebo závodového úředníka částkou 6000 K, použití jest obdobně i na ustanovení § 16 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, a 2. odstavce článku V. a 1. odstavce článku VII. zákona z 20. července 1894, č. 168 ř. z.

§ 9.

K rozhodování sporů, které se týkají úrazů, jež se staly osobám zaměstnaným v podnicích uvedených v § 2, odstavci 1. tohoto nařízení ode dne 1. ledna 1919 počínaje, je podle toho, proti které úrazové pojišťovně dělnické žaloba směřuje, příslušný jedině

- a) horní senát rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze,
- b) expositura rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Brně se sídlem v Mor. Ostravě a to bez ohledu na to, zdali výměr vzatý v odpor vydala ještě úrazová pojišťovna hornická ve Vídni.

Horní senát rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze a expositura rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Brně se sídlem v Moravské Ostravě se tímto podle § 38b) úrazového zákona zřizují.

Do té doby, než budou moci býti zvoleni podle §§ 12 a 13 zákona úrazového předsedci a náhradníci ze skupin podnikatelů a pojištěnců podniků, uvedených v § 2. odst. 1. tohoto nařízení, povolá je do rozhodčího soudu ministr sociální péče z osob, navržených zájmovými organizacemi těchto skupin.

§ 10.

K rozhodování sporů o nárocích osob zaměstnaných v podnicích uvedených v odstavci 1, § 2 tohoto nařízení z úrazů, které se staly v době od 1. ledna 1915 do 31. prosince 1918, jsou příslušny až na další rozhodčí soudy úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, zřízené podle § 15 zákona z 30. prosince 1917, čís. 523 ř. z., v Praze, Mostě a Moravské Ostravě, jichž příslušnost a řízení upraveny byly nařízením z 26. listopadu 1914, č. 339 ř. z.

§ 11.

Státní dozor nad prováděním úrazového zaopatření (§ 4 zákona úrazového) vykonává pokud jde o železniční zřízence ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.
Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Winter v. r.

Klofáč v. r.

Habrman v. r.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Stříbrný v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Dr. Hruban v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919, čís. 516,
o zřízení Zemské úřadovny pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě a rozšíření působnosti zákonů o dělnickém pojištění na Slovensko.

(Vyhlášeno v částce CVIII. Sb. z. a n. dne 30. září 1919.)

Podle zmocňovacího zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherských zmocňovacích zákonů článku LXIII. z roku 1912 a článku I. z roku 1914, dále podle článku XX. zákona ze dne 10. dubna, č. 207 Sb. z. a n., a článku XXVII. zákona ze dne 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n., vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Na obvod Slovenska rozšiřuje se působnost těchto zákonných ustanovení:

- a) článku I., II., odst. 1., VII., XXI.—XXIV. zákona z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n., jímž se mění předpisy zákona o nemocenském pojištění dělníků;
- b) článku III. zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., jímž se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků.

Ustanovení zákonů a nařízení platných dosud na Slovensku, pokud jsou v rozporu s ustanoveními v odst. 1. uvedenými, pozbývají platnosti.

§ 2.

Mez příjmů, stanovená v § 1. nařízení uherského kr. ministerstva ze 14. prosince 1917, č. 4970/1917 pro úředníky, závodvedoucí, obchodní po-